(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του άρθρου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση)

ΚΟΙΝΗ ΔΡΑΣΗ

της 24ης Φεβρουαρίου 1997

που ενέκρινε το Συμβούλιο με βάση το άρθρο Κ.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση σχετικά με την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών

(97/154/ΔΕΥ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

το άρθρο Κ.3 παράγραφος 2 στοιχείο β) της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση,

την πρωτοβουλία του Βασιλείου του Βελγίου,

Θεωρώντας ότι η θέσπιση κοινών κανόνων περί καταπολέμησης της εμπορίας ανθρώπων και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών μπορεί να συμβάλει στην καταπολέμηση ορισμένων μορφών παράνομης μετανάστευσης και να βελτιώσει τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις, θέματα τα οποία είναι κοινού ενδιαφέροντος για τα κράτη μέλη κατά την έννοια του άρθρου Κ.1 παράγραφοι 3 και 7 της συνθήκης,

Έχοντας υπόψη:

το ψήφισμα σχετικά με την εμπορία ανθρώπων, που εκδόθηκε στις 18 Ιανουαρίου 1996 από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο([1]) και το ψήφισμα περί των ανηλίκων θυμάτων βίας, που εκδόθηκε στις 19 Σεπτεμβρίου 1996([2]),

τις συστάσεις του Συμβουλίου της 29ης και 30ής Νοεμβρίου 1993 για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων,

τα συμπεράσματα της ευρωπαϊκής διάσκεψης για την εμπορία γυναικών που έγινε στη Βιέννη στις 10 και 11 Ιουνίου 1996,

τα συμπεράσματα του παγκόσμιου συνεδρίου κατά της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών για εμπορικούς σκοπούς, που έγινε στη Στοκχόλμη από 27 έως 31 Αυγούστου 1996,

Υπενθυμίζοντας το άρθρο 34 της σύμβασης για τα δικαιώματα του παιδιού της 20ής Νοεμβρίου 1989,

Εκτιμώντας ότι η εμπορία ανθρώπων και η σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών αποτελούν σοβαρή παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ανθρώπου, και ιδίως της ανθρώπινης αξιοπρέπειας,

Κατανοώντας την ανάγκη να ληφθεί υπόψη η ιδιαίτερα ευάλωτη θέση των θυμάτων τέτοιων εγκλημάτων, και ιδίως των παιδιών,

Εκτιμώντας ότι η εμπορία ανθρώπων και η σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών είναι δυνατόν να αποτελέσουν σημαντική μορφή του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος του οποίου οι διαστάσεις εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης γίνονται όλο και πιο ανησυχητικές,

Επιθυμώντας τη λήψη των μέτρων που απαιτούνται για την εξάλειψη της εμπορίας ανθρώπων και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών,

Λαμβάνοντας υπόψη ότι το Συμβούλιο αποφάσισε ήδη να λάβει δραστικά μέτρα κατά της εμπορίας ανθρώπων, με τη θέσπιση κοινών δράσεων που προβλέπουν τη δημιουργία ενός καταλόγου κέντρων αριστείας([3]) και ενός προγράμματος ανταλλαγών για την εκπαίδευση αρμοδίων επί του θέματος([4]),

Εκτιμώντας ότι, καθόσον αφορά ορισμένες μορφές εμπορίας ανθρώπων και σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών, τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να λάβουν συντονισμένα μέτρα προς εξάλειψη των τυχόν εμποδίων στην αποτελεσματική δικαστική συνεργασία στον τομέα αυτό, σύμφωνα με το πολυετές πρόγραμμα συνεργασίας σε θέματα δικαιοσύνης και εσωτερικών υποθέσεων, που ενέκρινε το Συμβούλιο στις 14 Οκτωβρίου 1996,

Κατανοώντας την ανάγκη πολύπλευρης προσέγγισης του ζητήματος της εμπορίας ανθρώπων και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών,

Σημειώνοντας ότι οι εν χρήσει στην παρούσα κοινή δράση όροι δεν αναφέρονται σε συγκεκριμένο νομικό

([1]) ΕΕ αριθ. C 32 της 5. 2. 1996, σ. 88.
([2]) ΕΕ αριθ. C 320 της 28. 10. 1996.
([3]) ΕΕ αριθ. L 342 της 31. 12. 1996, σ. 2.
([4]) ΕΕ αριθ. L 322 της 12. 12. 1996, σ. 7.

σύστημα ή εθνικό δίκαιο, αλλά πρέπει να ερμηνεύονται ανάλογα με το νομικό σύστημα των κρατών μελών,

Σημειώνοντας ότι οι διατάξεις της παρούσας κοινής δράσης δεν θίγουν τις υποχρεώσεις των κρατών μελών δυνάμει συμβάσεων που τα δεσμεύουν, όπως η σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών του 1950 για την καταστολή της εμπορίας ανθρώπων και της εκμετάλλευσης της πορνείας τρίτων, ή το δικαίωμα των κρατών μελών να λαμβάνουν μέτρα για περαιτέρω ενίσχυση της προστασίας των παιδιών ή για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων,

ΕΝΕΚΡΙΝΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΟΙΝΗ ΔΡΑΣΗ:

ΤΙΤΛΟΣ I

Σκοπός

A. Για τον προσανατολισμό των κρατών μελών κατά την εφαρμογή της παρούσας κοινής δράσης, και υπό την επιφύλαξη ειδικότερων ορισμών στη νομοθεσία των κρατών μελών, στα πλαίσια της παρούσας κοινής δράσης ισχύουν οι ακόλουθοι όροι:

i) ως «εμπορία» νοείται οιαδήποτε συμπεριφορά διευκολύνει την είσοδο, διέλευση, διαμονή ή έξοδο από το έδραφος κράτους μέλους, για τους σκοπούς που εκτίθενται κατωτέρω στο σημείο Β στοιχεία β) και δ)·

ii) ως «σεξουαλική εκμετάλλευση», όσον αφορά τα παιδιά, νοείται η:

α) παρότρυνση ή εξαναγκασμός παιδιού να συμμετάσχει σε οιαδήποτε αθέμιτη σεξουαλική δραστηριότητα·

β) εκμετάλλευση παιδιού με την εκπόρνευσή του ή με τη συμμετοχή του σε άλλες αθέμιτες σεξουαλικές πρακτικές·

γ) εκμετάλλευση παιδιού με συμμετοχή του σε πορνογραφικές παραστάσεις και υλικό, περιλαμβανονένης της παραγωγής, πώλησης και διανομής ή άλλων μορφών εμπορίας παρόμοιου υλικού, καθώς και της κατοχής τέτοιου υλικού·

iii) ως «σεξουαλική εκμετάλλευση» ενηλίκου νοείται τουλάχιστον η εκμετάλλευση ενηλίκου σε πορνεία.

B. Προκειμένου να βελτιωθεί η δικαστική συνεργασία στα πλαίσια της καταπολέμησης της εμπορίας ανθρώπων και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών, τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν, τηρουμένων των οικείων συνταγματικών κανόνων και νομικών παραδόσεων, να αναθεωρήσουν την εθνική νομοθεσία που αφορά τα μέτρα των τίτλων II και III σχετικά με τους ακόλουθους τύπους εσκεμμένης συμπεριφοράς, σύμφωνα με τη διαδικασία του τίτλου IV:

α) σεξουαλική εκμετάλλευση προσώπου, εκτός παιδιών, με κερδοσκοπικό σκοπό, εφόσον:

— γίνεται χρήση εξαναγκασμού, ιδίως δε βίας και απειλών, ή

— υπάρχει εξαπάτηση, ή

— υπάρχει κατάχρηση εξουσίας ή άλλη μορφή πίεσης, σε τέτοιο βαθμό ώστε το συγκεκριμένο πρόσωπο να μην έχει ουσιαστική και αποδεκτή επιλογή παρά να υποκύψει στην πίεση ή κακοποίηση·

β) εμπορία προσώπων, εκτός παιδιών, για κερδοσκοπικούς σκοπούς και με την προοπτική της σεξουαλικής εκμετάλλευσής τους υπό τους όρους που εκτίθενται στο στοιχείο α)·

γ) σεξουαλική εκμετάλλευση ή κακοποίηση παιδιών·

δ) εμπορία παιδιών με σκοπό τη σεξουαλική εκμετάλλευση ή κακοποίησή τους.

ΤΙΤΛΟΣ II

Ληπτέα μέτρα σε εθνικό επίπεδο

A. Κάθε κράτος μέλος αναθεωρεί τη νομοθεσία και πρακτική προκειμένου να εξασφαλίσει ότι:

α) οι τύποι συμπεριφοράς που προβλέπονται στον τίτλο I B ποινικοποιούνται·

β) αυτά τα ποινικά αδικήματα καθώς και, εξαιρουμένης της κατοχής που αναφέρεται στον τίτλο I A σημείο ii) στοιχείο γ), η συμμετοχή σ' αυτά ή η απόπειρα τελέσεώς των, τιμωρούνται με αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές ποινικές κυρώσεις·

γ) τα νομικά πρόσωπα μπορούν, ενδεχομένως, να θεωρηθούν διοικητικώς υπεύθυνα για τα εγκλήματα που προβλέπονται στον τίτλο I B ή ποινικώς υπεύθυνα για παρόμοια εγκλήματα διαπραττόμενα για λογαριασμό τους, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην εθνική νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους. Η ευθύνη του νομικού προσώπου δεν αίρει την ποινική ευθύνη των φυσικών προσώπων τα οποία είναι συναυτουργοί ή ηθικοί αυτουργοί σ' αυτά τα εγκλήματα·

δ) οι ποινές και, ενδεχομένως, τα διοικητικά μέτρα που αναφέρθηκαν προηγουμένως στα στοιχεία β) και γ) του παρόντος τίτλου περιλαμβάνουν:

— όσον αφορά τα φυσικά πρόσωπα, σε σοβαρές τουλάχιστον περιπτώσεις, στερητικές της ελευθερίας ποινές και ενδεχομένως έκδοση,

— δήμευση, ενδεχομένως, των οργάνων και των προϊόντων των εγκλημάτων αυτών,

— όταν είναι σκόπιμο, και σύμφωνα με το διοικητικό ή ποινικό δίκαιο του συγκεκριμένου κράτους μέλους, προσωρινό ή οριστικό κλείσιμο των χώρων που χρησιμοποιήθηκαν ή προορίζονταν για τη διάπραξη αυτών των εγκλημάτων·

ε) τα εγκλήματα που καλύπτονται από την παρούσα κοινή δράση εμπίπτουν, κατά περίπτωση, στη σύμβαση του 1990 σχετικά με τη νομιμοποίηση προσόδων από παράνομες δραστηριότητες, την εξακρίβωση, την κατάσχεση και τη δήμευση των προϊόντων του εγκλήματος·

στ) οι αρχές του κράτους μέλους είναι αρμόδιες για τα εγκλήματα που εκτίθενται στα στοιχεία γ) και δ) του τίτλου Β, τουλάχιστον οσάκις:

i) το έγκλημα διαπράττεται, εν όλω ή εν μέρει, στην επικράτειά του·

ii) ο αυτουργός είναι υπήκοος του εν λόγω κράτους μέλους ή έχει εκεί τη συνήθη διαμονή του, εκτός εάν πρόκειται για έγκλημα κατοχής πορνογραφικού υλικού, όπως αναφέρεται στον τίτλο Ι Α, σημείο ii) στοιχείο γ).

Β. Οσάκις το επιβάλλουν οι περί δικαιοδοσίας καθιερωμένες αρχές του ποινικού του δικαίου, το κράτος μέλος μπορεί, είτε θεσπίζοντας είτε ασκώντας την αρμοδιότητα που αναφέρεται στο σημείο Α στοιχείο στ) ii), να ορίζει ότι το έγκλημα τιμωρείται και βάσει της νομοθεσίας του κράτους όπου διεπράχθη.

Γ. Όταν ένα κράτος μέλος διατηρεί την απαίτηση του διπλού αξιόποινου που προβλέπεται στο σημείο Β, ελέγχει τη νομοθεσία του, προκειμένου να διασφαλίσει ότι τούτο δεν θα εμποδίσει να ληφθούν αποτελεσματικά μέτρα κατά των υπηκόων ή των μονίμων κατοίκων του οι οποίοι είναι ύποπτοι για τη διάπραξη τέτοιων εγκλημάτων υπό δικαιοδοσίες που μπορεί να μην έχουν λάβει επαρκή μέτρα, όπως αναφέρονται στο άρθρο 34 της σύμβασης για τα δικαιώματα του παιδιού, της 20ής Νοεμβρίου 1989.

Δ. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι θα ασκούν τη δικαιοδοσία που προβλέπεται στο σημείο Α στοιχείο στ) ii) μόνον εφόσον πληρούνται ορισμένοι δικονομικοί όροι ή εάν ο φερόμενος ως δράστης δεν μπορεί να εκδοθεί διότι:

— το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος αρνείται να ικανοποιήσει αίτηση έκδοσης που υποβάλλει το κράτος στο οποίο διαπράχθηκε το έγκλημα, ή

— το κράτος στο οποίο διαπράχθηκε το έγκλημα επιβεβαιώνει ότι δεν προτίθεται να ζητήσει την έκδοση του φερόμενου ως δράστη, ή

— αυτό το κράτος δεν ζήτησε την έκδοση του φερόμενου ως δράστη εντός ευλόγου χρόνου.

Ε. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε, πέραν των τακτικών εκτελεστικών μέτρων όπως η κατ' οίκον έρευνα και η κατάσχεση, να παρέχονται οι κατάλληλες εξουσίες και τεχνικές διερεύνησης ώστε να διερευνώνται και να διώκονται αποτελεσματικά τα εγκλήματα που αναφέρονται στο σημείο Α στοιχεία α), β) και ε), χωρίς να παραβιάζονται τα δικαιώματα της υπεράσπισης και η ιδιωτική ζωή των προσώπων στα οποία εφαρμόζονται τα μέτρα αυτά.

ΣΤ. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίζεται:

α) η δέουσα προστασία των μαρτύρων που παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τα εγκλήματα που αναφέρονται στο σημείο Α στοιχεία α), β) και ε), σύμφωνα, ιδίως, με το ψήφισμα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 23ης Νοεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των μαρτύρων κατά την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος [1]·

β) κατάλληλη βοήθεια για τα θύματα και τις οικογένειές τους.

Προς τούτο, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι:

i) τα θύματα βρίσκονται στη διάθεση της ποινικής δικαιοσύνης του κράτους μέλους για να καταθέσουν ως μάρτυρες σε οιαδήποτε δικαστική διαδικασία, πράγμα που μπορεί να συνεπάγεται προσωρινό καθεστώς διαμονής στις κατάλληλες περιπτώσεις και

ii) τα θύματα βοηθούνται να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους, ή σε άλλη χώρα που είναι έτοιμη να τα δεχθεί, με τα πλήρη δικαιώματα και την προστασία που παρέχεται από την εθνική νομοθεσία των κρατών μελών.

Επιπλέον, τα κράτη μέλη παρέχουν στα θύματα των εγκλημάτων που αναφέρονται στον τίτλο Ι την κατάλληλη βοήθεια προκειμένου να προασπίσουν δικαστικώς τα συμφέροντά τους.

Τα κράτη μέλη εξετάζουν τον τρόπο με τον οποίο θα τηρούνται ενήμερες για την πορεία των ερευνών οι οικογένειες των παιδιών τα οποία είναι θύματα εγκλημάτων που εμπίπτουν στην παρούσα κοινή δράση.

Ζ. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι υπηρεσίες που ενδέχεται να διαθέτουν κατάλληλη πείρα στην καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών, κυρίως δε οι αρμόδιες για θέματα μετανάστευσης, κοινωνικών ασφαλίσεων και φορολογίας, θα αντιμετωπίζουν με ιδιαίτερη προσοχή τα προβλήματα εμπορίας ανθρώπων και σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών και, τηρουμένης της νομοθεσίας τους, θα συνεργάζονται με τις αρχές που αναλαμβά-

[1] ΕΕ αριθ. C 327 της 7. 12. 1995, σ. 5.

νουν τη διερεύνηση και την καταστολή των εγκλημάτων που αναφέρονται στο σημείο Α στοιχεία α), β) και ε). Στις περιπτώσεις που χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής, οι υπηρεσίες αυτές:

— ενημερώνουν τις αρχές αυτές με δική τους πρωτοβουλία, οσάκις υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι έχει διαπραχθεί ένα από αυτά τα εγκλήματα,

— παρέχουν, κατόπιν αιτήσεως ή με δική τους πρωτοβουλία, όλες τις χρήσιμες πληροφορίες στις εν λόγω αρχές,

— συμμετέχουν, αν χρειαστεί, στις διαδικασίες ως πραγματογνώμονες.

Η. Προς αποτελεσματική καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι ενέργειες των διωκτικών αρχών θα συντονίζονται καταλλήλως ώστε να υπάρχει δυνατότητα προσέγγισης σε πολλά επίπεδα. Ένας τέτοιος συντονισμός θα μπορούσε π.χ. να περιλαμβάνει, σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο και ανάλογα με τη διοικητική διάρθρωση και το νομικό σύστημα του σχετικού κράτους μέλους, τις σχετικές υπηρεσίες υπουργείων, τις αστυνομικές υπηρεσίες και τις δικαστικές αρχές που ειδικεύονται στο θέμα, καθώς και τους δημόσιους οργανισμούς στους οποίους έχουν ανατεθεί ειδικές αρμοδιότητες στον τομέα αυτό.

Θ. Οι αρχές των κρατών μελών θα λαμβάνουν υπόψη τη συνεισφορά στην καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών, οιασδήποτε ομάδας, ιδρύματος ή ένωσης η οποία, σύμφωνα με το καταστατικό της, έχει στόχο την καταπολέμηση παρόμοιων εγκλημάτων.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

Συνεργασία μεταξύ κρατών μελών

Α. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται δικαστικά στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό κατά τη διερεύνηση και τη δίωξη εγκλημάτων που αναφέρονται στον τίτλο ΙΙ σημείο Α στοιχεία α), β) και ε).

Β. Τα κράτη μέλη που διετύπωσαν επιφύλαξη ή έκαναν δήλωση σχετικά με το άρθρο 5 της ευρωπαϊκής σύμβασης περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής επί ποινικών υποθέσεων της 20ής Απριλίου 1959, θα επανεξετάσουν το θέμα ώστε να διαπιστωθεί κατά πόσον παρεμποδίζεται έτσι η ουσιαστική συνεργασία με τα λοιπά κράτη μέλη σχετικά με τα εγκλήματα τα οποία καλύπτει η παρούσα κοινή δράση.

Γ. Τα κράτη μέλη μεριμνούν, σύμφωνα με τις ισχύουσες συμφωνίες και συμβάσεις, για την επιτάχυνση της διεκπεραίωσης των δικαστικών παραγγελιών και για τη συνεχή και ακριβή ενημέρωση του αιτούντος κράτους ως προς την πρόοδο της διαδικασίας.

Δ. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν, όποτε τούτο ενδείκνυται, τα αναγκαία μέτρα για την κατά το δυνατόν άμεση διαβίβαση των αιτήσεων αμοιβαίας συνδρομής μεταξύ των κατά τόπους αρμοδίων αρχών.

Ε. Κάθε κράτος μέλος ορίζει, σε περίπτωση που δεν έχουν ήδη οριστεί, μία ή περισσότερες αρχές επαφής για την περίπτωση δυσκολιών κατά την εκτέλεση επειγουσών δικαστικών παραγγελιών.

ΣΤ. Τα κράτη μέλη, καθένα σύμφωνα με την παραδεδομένη νομική πρακτική του, αλλά και με τις ισχύουσες συμβάσεις και ρυθμίσεις, παρέχουν επίσης αμοιβαία συνδρομή για την ανταλλαγή πληροφοριών οι οποίες έχουν σε ένα από τα κράτη μέλη διοικητικό χαρακτήρα ή εμπίπτουν στην αρμοδιότητα διοικητικής αρχής.

Ζ. Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι η πληροφόρηση σχετικά με τους εξαφανισθέντες ανηλίκους και τους καταδικασθέντες για τα εγκλήματα που αναφέρονται στην παρούσα κοινή δράση, καθώς και η πληροφόρηση που θα μπορούσε να είναι χρήσιμη για τις έρευνες και τη δίωξη παρόμοιων εγκλημάτων θα είναι οργανωμένη κατά τρόπο ώστε να είναι ευπρόσιτη, να μπορεί να χρησιμοποιηθεί και να ανταλλαγεί αποτελεσματικά μεταξύ κρατών μελών.

Η. Με την επιφύλαξη των ιδίων ερευνών και διαδικασιών, κάθε κράτος μέλος μπορεί να ανακοινώνει, χωρίς προηγούμενη αίτηση, σε άλλο κράτος μέλος πραγματολογικά στοιχεία όταν κρίνει ότι τούτο ενδέχεται να βοηθήσει το κράτος-αποδέκτη να αρχίσει ή να διεξαγάγει έρευνες ή διαδικασίες με στόχο την πρόληψη ή την καταστολή των εγκλημάτων που αναφέρονται στον τίτλο ΙΙ Α στοιχεία α) β) και ε), ή να οδηγήσει σε αίτηση δικαστικής συνεργασίας από το κράτος αυτό.

Θ. Κατά την ανταλλαγή και κοινοποίηση των πληροφοριών που αναφέρονται στα σημεία ΣΤ, Ζ και Η γίνεται σεβαστή η ιδιωτική ζωή και οι εφαρμοστέες πράξεις και εθνική νομοθεσία σχετικά με την αυτοματοποιημένη επεξεργασία πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα.

Ι. Τα κράτη μέλη φροντίζουν, όταν ενδείκνυται, να ενημερώνουν και να ευαισθητοποιούν τις διπλωματικές και προξενικές τους αρχές στις τρίτες χώρες και να αξιοποιούν όσο καλύτερα μπορούν τις δυνατότητες που αυτές προσφέρουν στο πλαίσιο της διεθνούς συνεργασίας κατά της εμπορίας ανθρώπων και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Ανάληψη και παρακολούθηση της δράσης

Α. Κάθε κράτος μέλος υποβάλλει προς μελέτη και έγκριση στις αρμόδιες αρχές κατάλληλες προτάσεις για την εφαρμογή της παρούσας κοινής δράσης.

Β. Το Συμβούλιο θα εκτιμήσει κατά το τέλος του 1999, βάσει των σχετικών πληροφοριών, κατά πόσον τα κράτη μέλη έχουν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα κοινή δράση.

Γ. Η παρούσα κοινή δράση δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα.

Δ. Αρχίζει να ισχύει την ημέρα δημοσίευσής της.

Βρυξέλλες, 24 Φεβρουαρίου 1997.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

H. VAN MIERLO